

c ilirškiga pravopisa fe glafi kakor nafh z.
s ilirškiga pravopisa fe glafi kakor nafh f.
z ilirškiga pravopisa fe glafi kakor nafh s.

Ako pa te tri zherke c, s, z, kljuzhizo v od sgorej imajo, ta pomeni nafh h zherkam z, f, s perflavljen, tadaj:

č sgovarjaj kakor nafh zh.

š sgovarjaj kakor nafh fh.

ž sgovarjaj kakor nafh sh.

S snamnjem v fe prihrani h, kar je po vsaki zeni predstvo tega pravopisa in dobizhek ne le pri pisanju, ampak tudi pri natifu bukev; nar vezhi korist pa je ta, de tako v kolo edinosti s drugimi Slavjani stopimo.

Nafhim pribrikanim Slovenzam je pazh mala rezh, to majhinost nauzhiti fe; ako bodo en par soflavkov pozhafi brali, bo jim tretji gotovo she gladko in tozhno od rok fhel. Tako se bodo bres truda vse flavjantke, v tem pravopisu pifane bukve brati nauzhili in bodo nam hvaleshni, de smo jim perloshnost dali, sopet kaj noviga nauzhiti fe. S tem je pa tudi prva stena, ki naf od drugih Slavjanov lozhi, odmaknjena.

Vunder moramo, kakor je rezheno, v Novizah v ti rezhi le pozhafi naprej stopati. Sato smo do sedaj v ilirškim pravopisu le po malo v pokushnjo dajali in tako bomo tudi vprihodnizh delali, dokler zhaf ne naftopi, ob katerim bomo bres fhkode zhigar bodi, vse enako pifati samogli. Gotovo pa je, de ta doba, ako biravno sheleti bilo, na Krajnškim, Gorifhkim, Tershafhkim, Korofhkim, Shtajerfkim she dosorela ni. Šmemo li dober soflavik sato odvrezhi, ker je po starim pifan? Nikdar! Ali pa sproti kakiga drusiga sato ne vseti, ker je v ilirškim pravopisu isdelan? Tudi ne! Tudi tega pravila fe bomo dereshali, dokler zhaf ne naftopi, ob katerim bomo bres fhkode nafhih bravzov odnjega odftopiti samogli.

Miflim, de bo vflak rasumnomiflezhi Slavjan to pravilo sa dobro sposnal, ki eniga ali drusiga pravopisa priftrafno ne zhifla in komur je v refnizi od ferza, de fe ljudstvo isobradi in ofrezhi.

Jesikoflovne rasprave in rasjafnenja v krog nafhih „Noviz“ ne spadajo, vunder je bilo potrebno, nafhe ravnanje enkrat bravzam rasloshiti, de bodo vodilo vrednisthtva svedili, ktero je in smiraj bo: vflim bravzam vftrezhi, kolikor je mogoche!

Dr. Bleiweis, vrednik.

Urno, kaj je noviga?

(Gosp. Vladika Černogorcev) je dal na Dunaju, kakor nam Dunajski časopis oznani, neko ilirsko pesem natisniti, ki se glasi: „Tri dni v Terstu“, od ktere gre prav velika hvala. V ti pesmi speva omikanje zaderzanja — morje — tergovino — brodništvo — družljivo življenje in podari tudi neke verstice plesavki „Fabri-Bretin.“ —

(Nidavno tega, ko se je oženil 70 letni starček) s 20 letno devico. Ko so ga prašali, če je pa tudi svojo starost in svojo prihodno polovino dobro prevdaril, je odgovoril: „To se vé de; če pogledam na svojo mlado zaročnico, sim za 25 let mlajši, če se pa ona name ozre, je za 25 let starši. Tako se ta reč dobro porovna. —

Rasjafnenje.

Popravek Premzov, ki smo ga v 14. listu natisnili, „Karniolii“ ni dopadil nizh. Gospod vrednik je zhes to prav farditljiv soflavek v 30. listu spisal, ktermu mi to le odgovorimo: Neprištranost (Unpartheilichkeit) je prva vódba vrednisthtva „Noviz.“ Po temu vodilu fe bojo vselej refnize rasglafile, zhe one tudi temu ali unimu vflhez ali po godu nifo, ako le nespodobno nifo rezhene. Le takrat, kader eden drusiga poduzhimo, gremo po pravimpotu naprej. Naj tedaj fleherni previdi, de bo to, kar pravi ali pifhe, tudi verla refniza.

Po tém takim nismo sabraniti mogli, is Prema poslani list v „Novize“ natisniti, ki smo ga v imenu soflavkinih mosh od nekiga zhaftitljiviga gospoda prejeli, kteri ima she bolj kakor kaki drugi pravizo tirjati, de fe ozhitna smota tudi ozhitno popravi, slafli sa tó, ki je bil od vezh šrani tega florit naproshen.

Vrednisthtvo Karniolije fe je she vezhkrat preprizhati snalo, de naf perloga krajnfkih nófh ferzhno veseli, in kakor pervima dvema obrasama, smo tudi Zhizhu (ne pa Premzu ali Rovanzju) nafhe nar glafneji dopadajenje fkasali.

S tém pa fe nismo savesali, de bi v „Novize“ nizh ne vseli, kar drugo mifel terdi, ako je ta le refnizhna in spodobno rasglafena.

De je popravi Premzov gosp. vrednika prav vshivo raskazhil, nam je shal, ker ni tako hudo mifljen, kakor vrednisthtvo meni. Vflaka rezh fe pufti raslizhno rasloshiti. Pazh nifo „soflavkini moshje“ nikoli menili, de „Karniolija“ s perlogo kmetijskih nófh obogateti hozhe!

Miflili smo, de bo vrednisthtvo „Karniolije“ Premzam vashno dokasalo, de nifo njih popravki refnizhni; tode od tega nismo brali fkoraj nizh, ker je gosp. vrednik v imenovanim listu veliko drusiga govoril, od te prave rezhi pa le prav malo.

Perfljeni smo, to rasjafnenje od sebe dati s tim perflavkam, de je ne bo v nafhih miroljubnih „Novizah“ prihodnizh kar besedize vezh, od tega govorjenja.

Dr. Bleiweis, vrednik.

Vganjka.

V hramnim koti tiho spim,
S gladnim gobzam fe reshim,
Zhe podgane ne dobim,
Mifhi rada tud' lovim;
Po leku shivim, zeli dan preshim,
Pověj, kako fe neki jest veljim? —

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	20. Malitavna.		15. Malitavna.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pthenize domazhe	1	22	1	26
1 „ „ banafhke	1	24	1	26
1 „ Turfhize . . .	1	—	—	—
1 „ Sorfhize . . .	1	5	1	10
1 „ Ershi . . .	—	56	1	3
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	—
1 „ Profa . . .	1	1	1	2
1 „ Ajde . . .	—	—	1	6
1 „ Ovfa . . .	—	—	—	40